

Sygn. akt XVII Ka 1038/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 grudnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu XVII Wydział Karny- Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Alina Siatecka

Protokolant st. prot. sąd. Agnieszka Popławska

przy udziale oskarżyciela publicznego KMP w Poznaniu – aspiranta Szymona Spychały

po rozpoznaniu w dniu 10 grudnia 2015 r.

sprawy **C. P.**

obwinionego z art. 88 kw

na skutek apelacji wniesionej przez obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu

z dnia 30.06. 2015 r. sygn. akt III W 727/15

1. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;
2. zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe za postępowanie odwoławcze, w tym wymierza mu opłatę za drugą instancję w kwocie 300 zł.

SSO Alina Siatecka

Sygn. XVII Ka 1038/15

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy Poznań –Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu wyrokiem zaocznym z dnia 30 czerwca 2015r. w sprawie o sygn. III W 727/15 uznał obwinionego C. P. za winnego popełnienia wykroczenia z art. 88 k.w. i na podstawie tego przepisu wymierzył mu karę grzywny w kwocie 300 zł oraz obciążył go kosztami sądowymi.

Apelację od tego wyroku złożył obwiniony zarzucając rozstrzygnięciu obrazę przepisów postępowania w postaci pozbawienia go prawa do obrony oraz naruszenia art. 129§1 i 2 k.p.k., art. 131§1 k.p.k. w zw. z art. 38 k.p.w. . Nadto skarżący wskazał, iż Sąd Rejonowy w toku postępowania nie przeprowadził wszystkich niezbędnych dowodów tj dowodu z nagrania pokładowego rejestratora obrazu, w który był wyposażony pojazd policji, dowodu z opinii (...) na okoliczność warunków atmosferycznych panujących w dniu zdarzenia, bezzasadnie oddalając ten wniosek dowodowy. Poza tym obwiniony C. P. z ostrożności procesowej zarzucił również rażącą niewspółmierność orzeczonej względem niego kary grzywny.

W konsekwencji tak sformułowanych zarzutów skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazane sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania .

Nadto w piśmie procesowym z dnia 13 listopada 2015r. zatytułowanym jako uzupełnienie apelacji skarżący podniósł, iż w sprawie orzekł Sąd, który nie był właściwy miejscowo z uwagi na fakt, iż według miejsca jego zatrzymania przez funkcjonariuszy policji, właściwym do rozpoznania sprawy winien być Sąd Rejonowy w Środzie Wlkp.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja obwinionego na zasługiwała na uwzględnienie.

Odnosząc się do zarzutów zawartych w apelacji, a dotyczących naruszenia przepisów umożliwiających wydanie wyroku zaocznego należy wskazać, iż nie ma racji skarżący ponosząc jakoby Sąd Rejonowy niesłusznie wydał w sprawie wyrok zaoczny. Zauważyć bowiem należy, że o ile rzeczywiście obwiniony wniósł o odroczenie rozprawy z uwagi na wezwanie na przesłuchanie w dniu 30 czerwca 2015r. , które miało się odbyć w Komendzie Stołecznej Policji w W. (k 29), o tyle jednak K. ta została poinformowana, że stawiennictwo obwinionego na rozprawie tego samego dnia w P. jest obowiązkowe, i w tej sytuacji termin przesłuchania obwinionego został zmieniony na 1 lipca 2015r. o czym został on powiadomiony (k 28 i 29v). Co również istotne C. P. został także poinformowany, że Sąd nie uwzględnił jego wniosku o odroczenie terminu rozprawy i ma się stawić w dniu 30 czerwca 2015r na rozprawie w P. (k 28 i k 31).

Mając na uwadze powyższe na uwzględnienie nie zasługiwał zarzut obrazy przepisów postępowania w postaci pozbawienia obwinionego prawa do obrony i wydania wyroku zaocznego, jak również zarzut obrazy przepisów postępowania tj. art. 129§1 i 2 k.p.k. art. 131§1 k.p.k. w zw. z art. 38 k.p.w., tym bardziej, że wiedząc o tym, że termin przesłuchania w (...) w W. został przesunięty na inny dzień obwiniony stawił się tam. Podkreślenia wymaga przy tym okoliczność, iż gdyby obwiniony miał jakiegokolwiek wątpliwości co do tego czy przekazywane mu telefonicznie informacje rzeczywiście pochodzą od stosownych instytucji miał sam możliwość skontaktowania się z nimi.

Ustosunkowując się natomiast do pozostałych zarzutów należy stwierdzić, iż Sąd Rejonowy prawidłowo przeprowadził postępowanie dowodowe, dokonując trafnych ustaleń faktycznych, z których wynikało, iż w dniu 31 października 2014r. obwiniony C. P. kierował na autostradzie (...) w P. samochodem m-ki H. o nr rej (...) bez wymaganych świateł. Równocześnie też należy w tym miejscu wskazać, iż nie było możliwości przeprowadzenia dowodu z nagrania z wideorejestratora albowiem jak wynika z akt sprawy archiwizacja nagrania wynosi 30 dni (k 26). Z kolei trzeba zgodzić się z Sądem Rejonowym, iż to w jakich dokładnie warunkach atmosferycznych doszło do zdarzenia nie miało znaczenia skoro świadek J. G. wskazał, że nic nie utrudniało widoczności i zarówno on jak i drugi funkcjonariusz policji L. W. byli pewni, że obwiniony prowadząc pojazd nie miał włączonych świateł, zaś samo zdarzenie miało miejsce ok. godz. 10.00..

Odnosząc się z kolei do kwestii wysokości orzeczonej kary grzywny 300 zł absolutnie nie można uznać jej za niewspółmiernie rażąco surowej, zważywszy na fakt, iż obwiniony nie ma nikogo na swoim utrzymaniu a miesięcznie osiąga dochód w wysokości 2000 zł.

Reasumując, Sąd Okręgowy nie znajdując podstaw do uchylenia czy też zamiany zaskarżonego wyroku utrzymał go w mocy, obciążając obwinionego kosztami sądowymi za postępowanie odwoławcze. Odnosząc się natomiast do podnoszonego problemu właściwości miejscowej należy jedynie na marginesie wskazać, iż nie miała ona wpływu na poprawność rozstrzygnięcia albowiem zgodnie z art. 35§2 k.p.k. w zw. z art. 11§2 k.p.w. jeżeli sąd na rozprawie głównej stwierdza, że nie jest właściwy miejscowo lub też, że właściwy jest sąd niższego rzędu wówczas to może przekazać sprawę innemu sądowi jedynie wtedy, gdy powstaje konieczność odroczenia rozprawy.

SSO Alina Siatecka